

2. pinsedag

01-06-2020 Indsættelsesgudstjeneste

725, 289, 303, Nadver C, 294, 208, 724

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Jesus sagde: »Ingen kan komme til mig, hvis ikke Faderen, som har sendt mig, drager ham, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag.

Der står skrevet hos profeterne: ›Alle skal være oplært af Gud.‹ Enhver, som har hørt og lært af Faderen, kommer til mig. Ikke at nogen har set Faderen, undtagen den, der er fra Gud; han har set Faderen.

Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror, har evigt liv. Jeg er livets brød. Jeres fædre spiste manna i ørkenen, og de døde. Men det brød, som kommer ned fra himlen, gør, at den, der spiser af det, ikke dør. Jeg er det levende

brød, som er kommet ned fra himlen; den, der spiser af det brød, skal leve til evig tid. Og det brød, jeg vil give, er mit kød, som gives til liv for verden.« Johannesevangeliet 6,44-51

Det er faktisk en rigtig dejlig tekst, som jeg i dag får lov at prædike over, her til min indsættelsesgudstjeneste.

Den sætter nemlig på forhånd nogle ting på plads – i forhold til hvad der fx er min rolle, og hvad der er Guds rolle – også i forhold til at skulle lykkes som sognepræst her i Sønder Felding.

Jeg vil selvfølgelig gøre mit allerbedste, men som Jesus også siger i dagens tekst, så kommer ingen til Ham, uden at Faderen, som sendte Jesus, drager ham.

I er – ligesom jeg også er det – dybt afhængig af Guds tilstedeværelse i kirkens arbejde både

her og nu, og i fremtiden. Ja, uden Guds trofaste tilstedeværelse, så vil det ikke lykkes her i Sønder Felding.

Ja, jeg kan hoppe og danse, spille guitar og hvad ved jeg (og dog, jeg kan ikke danse), men hvis Gud ikke vælger at drage nogen gennem det vi hver i sær gør, så vil det ikke være til nogen verdens nytte.

Men heldigvis er det ikke sådan.

Det er nemlig, derfor vi fejrer pinse.

For Gud er netop på spil – også i dag.

Han drager os til sig – hele tiden – og det endda igennem mange forskellige kanaler.

Og mange af dem, kender I faktisk allerede.

Nogle af dem, som jeg vil pege på i dag, er de forskellige grundfølelser, som jeg tror, alle har

oplevet: tristhed, tomhed, glæde, sorg og savn og mange flere.

Ja, for Gud kan drage os til sig, gennem alle de forskellige livssituationer, som vi møder før eller siden.

Lad os tage tristheden og tomheden som et eksempel:

Ja, hvis man har følt sig trist og tom indeni, så har man måske også forsøgt at fylde tomheden ud med et eller andet – fx noget materielt eller noget hurtigt underholdning.

Så har man måske endnu engang erfaret, at det faktisk ikke virkede på sigt. Det hjalp måske i en kort tid, men snart følte man sig trist og tom igen.

Du erfarede måske endda, at det skyldtes at du manglede noget helt andet end det du

havde fyldt denne tomhed ud med – noget med en langt større dybde og indhold.

Det er sådan en situation Gud kan bruge: den erfaring du har gjort dig, at det ikke nytter at fylde tomheden ud med noget andet tomt eller flygtigt.

Det er i sådan en situation at Guds Hellige Ånd banker på, og siger: ”Hvad med Jesus. Har du overvejet ham, som en mulighed?”

Jeg kender i hvert fald udmærket følelsen.

Hvordan det er så let at fylde tomheden ud med et eller andet dumt og hurtigt,

men samtidigt kender jeg også de tanker, der fortæller mig, at jeg skal lade være, fordi min erfaring minder mig om, at det ikke nytter at fylde tomheden ud med endnu mere meningsløst materiale.

Vi er jo fx lige flyttet ind i præsteboligen her oppe på Skolegade 13, og vi må sige, at vi her har gøre med et meget større hus end dét, som vi kom fra.

Ja, hvor vi før havde én stue, har vi nu fået tre stuer.

Indtil nu er det lykkedes at få fyldt de to af dem op med vores gamle møbler, men den sidste stue står stadigvæk der og kræver. Ja, det er som stuen ligefrem står og råber:

”Jeg vil have nogle møbler. Fyld mig ud!”.

Men her må vi vist have tålmodighed, og huske at slå koldt vand i blodet, så vi vælger at fylde det ud med det rigtige.

Sådan er det faktisk også med vores indre. Vi er skabt til at blive fyldt ud – ikke af materielle ting, men af Gud.

Ja, jeg tror ligefrem, at det er Gud, som har lagt denne længsel ned i os: at det er sådan vi er skabt.

Og derfor er det måske også denne indre trang til udfylde tomhedens rum, som Gud netop bruger.

Ja, Gud går – i form af sin Hellige Ånd ind i vores følelser af tomhed og tristhed og siger: ”Giv Jesus pladsen. Han kan da godt stå lige der – ja, ikke blot stå dér eller dér – nej, Han er nok for dig. Han kan udfylde hele dit tomme rum. Han kan give dig det, du dybest set længes efter: relationen til Gud – at vi lærer Gud at kende som vores far.

Det er Helligånden, der er på spil.

Ja, Gud drager os igen og igen

Men ligesom Gud kan bruge vores negative følelser, sådan kan han også drage os til sig via

vores positive følelser. Fx når vi føler glæde eller begejstring over noget fx naturen eller når du ser eller oplever noget smukt. Så drager Helligånden os også til at rette vores tak mod vores Skaber og vores Gud.

Ja, Gud drager os igennem mange ting – også gennem sorgen, der kan tynge så voldsomt og hårdt. Men også her – midt i den værste sorg – kan Gud dukke op ved sin Hellige Ånd og drage os til Jesus, som vi da må få lov at erfare er vores eneste og sande trøster.

I alle livets situationer oplever vi altså et tomrum, som vi gerne vil have fyldt ud – eller sagt på en anden måde: en sult, som vi gerne vil have stillet – en sult, som Helligånden gør sit bedste for at stille, ved at drage os til Jesus, som et andet sted siger:

”Kom til mig, alle I som slider jer trætte og bærer tunge byrder – og jeg vil give jer hvile”

– eller som helt konkret og enkelt siger det i dagens tekst:

”Jeg er livets brød”

” Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himlen; den, der spiser af det brød, skal leve til evig tid.”

Det han siger her, er jo sagt med nogle andre ord: ”Søger du mig, så vil du også finde den hellige gral. Så vil du finde du den fred – du altid har længtes efter.”

Men desværre er Helligånden ikke den eneste spiller på banen. For på den anden banehalvdel har vi jo også Guds modstander, mørke kræfter, som hele tiden vil have os til at vælge Gud fra – vælge Jesus fra.

Og ligesom Gud, har vores modstander også mange heste at spille på,

som alle – og det opdager vi først, når det er for sent – kun kaster en skygge af død og tomt bedrag efter sig.

Tomheden, ensomheden, sorgen kan han også bruge til at drage os til sig. Men han vil ikke folk det bedste. Han vil kun lede os i fordærv. Lede mennesker ind i afhængigheder af forskellige slags, som i sidste instans ødelægger os selv og andre.

I den ene grøft har du måske ham, der sidder i et alkoholmisbrug – i den anden grøft hende, der er blevet arbejdsnarkoman.

Nej, der findes enormt mange ting, som man kan få lyst til at fylde sin tomhed ud med.

For de fleste er det nok penge. Penge, som man bruger som løsningen på, at få stillet sin inderste sult:

Ja, rigtigt mange tænker jo netop sådan her:
”At hvis jeg da bare havde penge nok. Så
kunne jeg jo gøre det og det.”

Ja, mange tænker oprigtigt at pengene er den
hellige gral – denne verdens livets brød. Jeg
kender det fra mig selv, at jeg nogle gange
tror, at det er pengene, der kan mætte min
inderste sult efter mening og sammenhæng.
Men det gør de bare ikke.

Det er i hver fald min erfaring. Bibelen siger
selv om penge: at de er roden til alt ondt.

Men for andre mennesker er det ikke
nødvendigvis pengene, der er målet, men
snarere den ære og den anerkendelse de
måske kan være med til at give en.

Men her skal jeg hilse og sige, at skulle man
lykkes med at opnå hæder og ære, og fx af
kongehuset få tildelt et synligt bevis på, at

man havde fået Dannebrogordenen eller Elefantordenen, ja, så er det faktisk kun noget man har fået til låns.

For når den, der har fået ordenen en dag dør, er det nemlig lovpligtigt, at de efterladte afleverer de synlige beviser tilbage til kongehuset.

Nej, der er simpelthen ikke noget af det jeg lige har nævnt, som man kan tage med sig i graven og dér få noget ud af. Du kan hverken få din rigdom med eller din hæder og ære.

Det er de færreste, som man stadigvæk husker om 100 år.

Ligklæderne er billedligt talt uden lommer.

Men anderledes er det med Jesus, som dagens tekst altså også handler om.

Han er den eneste, der kan stille din inderste sult – for evigt.

Han er livets brød. Han er det levende brød, som er kommet ned fra himlen. Han er den, der kan give dig evigt liv. Han er den, som kan oprejse dig igen på den yderste dag. Det er hvad dagens tekst forkynder os.

Ja, vi går som sagt alle med denne dybe længsel i os. Længslen efter mening. Længslen efter at fylde vores inderste tomhed ud med noget, der varer ved for altid.

Men den er ikke nødvendigvis dårlig. Som jeg også sagde i begyndelsen, så tror jeg faktisk, at den er skabt af Gud. Det er nemlig Guds måde at drage os ind til ham på. Han ønsker, at vi giver ham lov til at komme ind i vore hjerter, fjerne hjertet af sten, og give os et hjerte af kød.

Han ønsker – af alle ting – kun relationen med os: at vi vil have med Ham at gøre. Han drømmer kun om at tilbringe tid med os ikke bare her på denne jord, men også i evigheden. Han ønsker, at vi lærer ham at kende.

Valget er dit og mit. For Gud kan ikke tvinge os til at elske ham, ligesom jeg heller ikke kan tvinge min kone eller mine børn til at elske mig.

Men Gud har allerede taget de første mange skridt imod os, og nu kalder han os til at tage ét mod ham.

Valget er dit og valget er også mit.

Lad os bede sammen:

Lovprisning

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og

bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen

Kirkebøn

Gud, så beder vi dig også i dag for de, der er ramt af sygdom, sorg, ulykke, savn og død:

Trøst de bedrøvede og bange, giv frihed og retfærdighed til de fattige og undertrykte, mæt de sultne, helbred de syge, hjælp de hjemløse og landflygtige, vær hos de fangne, giv nyt mod og håb til de bekymrede, ensomme og modløse.

Gud vi beder dig også for at du må gribe ind og skabe fred, der hvor der i dag er krig og ufred.

Herre, vi beder dig også for vort land, vores regering, kongehus, vor familie og alle, vi holder af og er forbundet med: Hold din skærmende hånd over os, og bevar os fra indbyrdes strid og opløsning.

Giv os styrke og vilje til at hjælpe og tilgive hinanden.

Herre, vi beder dig for din kirke her og ud over hele jorden: særligt for dem, som bliver forfulgt, fordi de er kristne. Velsign kirken og forny den ved din Ånd. Lad den altid være i bevægelse og lær os ikke blot at høre dit ord, men også at gøre, som du har sagt.

Apostolsk velsignelse: Lad os med apostlen tilønske hinanden: Vor Herre Jesu Kristi nåde. Og Guds kærlighed og Helligåndens fællesskab være med os alle! Amen

725, 289, 303, Nadver C, 294, 208, 724